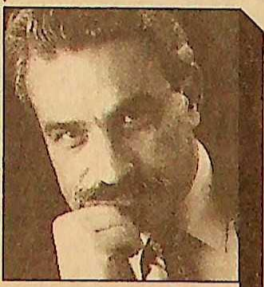

Dünyayı aydınlatan dünya

DÜNYAMIZI dünyevi endişelerimizin projektörleri öyle bir aydınlatıyor ki ortalığın ışığa boğulmasından ötürü neredeyse müslimle gayri müslim arasındaki farkı görmeden yaşamak gereğine ikna edilmiş sayacağız. Siyasetteki iniş çıkışlar bizi harekete geçiren dünyevi endişelerimizin baş belirleyicisi haline geldi. Oysa hayat bir müslümanın hayatıysa ve mahiyeti hakkında bilgi edinmek istediğimiz hareketin sahibi bir müslümansa soruyu

"Neden böyle yapıyor?" şeklinde sordüğümüzde verdiğimiz cevap her seferinde: "Allah'ın birliğine ve Muhammed (s.a.v)'in risaletine inandığı için" şeklinde olacaktı, o zaman hakkında soru sorulan bakımından ilkenin yürürlükte olduğuna kanaat getirecektik. Siyasetin gerektirdiği strateji ve taktik hesaplarının anladığımız bu ilke doğrultusunda sağlaması yapılıyorsa orada müslümanlara mah-

**İsmet
ÖZEL**

sus bir siyasi tutumun geçerli olduğunu söyleyebilecektik.

Halbuki günümüzde müslümanların hareketlerinin gerekçesi açıklanırken gayri müslimler için kurabileceklerimizden daha farklı cümleler kurmak zorunda bırakılmıyoruz. Neden böyle yapıyor? Çünkü memleket kalkınacak. Neden böyle yapıyor? Çünkü fakir fukara seviyecek. Neden böyle yapıyor? Çünkü dürüst insanlar mükâfatlandırılmalı, hilekârlar cezalandırılmalıdır. Dünyevi endişelerin projektörleri altında bütün bu cevaplar kulağımıza hoş geliyor ve gönlümüzü okşuyor. Dünya dünyayı o kadar aydınlatıyor ki ahiretin karanlıkta kaldığı zannına kapılıyoruz. Dünya ışıkları altında hoşlandığımız tutumları gösterenler müslüman kişiler ise belki iftihar ediyoruz. Böylesi bir memnuniyet içinde nasıl bir tuzağa yakalandığımızı da anlayamıyoruz. Yakalandığımız tuzak doğru cevapların dünya umurundan sağlanabildiği yanılsamasının kurduğu tuzaktır. İslâm modernistleri: "Kur'an-ı Kerim insan için indi, insan Kur'an için inmedi" derler. İlk işitilince bu cümlenin birinci kısmının doğru oluşu ikinci kısmının da doğrulamasını getirdiği yanılsamasını doğurabiliyor. Yerli yerince ifade şöyle olsa gerek: Nasıl Kur'an-ı Kerim insan için indiyse, insan da Kur'an-ı Kerim için inmiştir. Zira "Lâ ilâhe illallah"ın ispatı "Muhammedünrasullullah"tır.

Doğru, güzel, haklı, adil davranıyor oluşumuzdan dolayı müslüman değiliz. Müslüman olduğumuz için doğru, güzel, haklı, adil davranabilme kapasitesine sahip oluyoruz. Gayri müslimler doğru, güzel, haklı, adil davranamaz mı? Elbette davranabilir. Onların her "iyi" eylemi iyiliğin gerçekleştirildiği zaman ve mekânda müslümanlarla ortak noktalarının birer işareti olarak kalır. Gayri müslimler bu işaretin gereğini yerine getirip İslâm'a girmedikçe, Rasullullah'ın yolunun yegane yol olduğunu bilmedikçe onlar müslümanların müsamahasını hak etmekten fazlasına kavuşamazlar. Yani gayri müslimlerin iyi, doğru, güzel işler yapmaları onların müslümanlarla eşit bir konum elde etmelerinin dayanağı sayılamaz.

Dünya umuru bizler dünyada yaşarken zihnimizde beliren soruların doğru cevaplarının temin edildiği kaynak değildir. Hangi aşamada olursa olsun dünyanın aldığı şekil iyinin, doğrunun ve güzelin tanımı için dayanak derecesine yükselmez. Bilakis dünyanın aldığı şekli iman temin ettiği fırsatla anlamladılanlar dünya umuru hakkında istikamete uygun sorular sorabilirler. Hayatın gayesi insanların ömürlerini ıstırap çekmeksizin devam ettirmeleri, yaşadıkları sürece haz içinde bulunmaları olabilir mi?. Öyle olsaydı Allahü tealâ'nın müminlere cennet vaa-detmesi, günahkârları ve kâfirleri cehennemle korkutması nasıl manâlandırılabilirdi? Dünya hayatının ahiret hayatı için bir tarla mesabesinde olduğuna, hasadın ahirette alınacağına iman etmişsek; bu tarlanın nasıl sürüleceğini, hangi tohumları ekmenin gerekli olduğunu bize sara-hatle gösteren kaynağın Kur'an-ı Kerim ve sünnet-i seniyye olduğunu da farketmişiz demektir. Her işimizi başımızda kimin bulunduğunu bile-rek yapmamızı temin eden işte bu farkediş şuurudur; başkası değil.